

คุณไม่ได้เป็นนิรนาม

ความเชื่อใจที่คุณไม่ได้เลือก

พูดง่าย ๆ ก็คือ: ด้วยอีเมลของคุณ ใครๆ ก็สามารถค้นหาได้ภายในไม่กี่วินาทีว่าคุณมีบัญชีที่ไหนบ้าง และบางครั้งก็พบใบหน้าและชื่อของคุณ มันไม่ใช่ข้อผิดพลาด: มันคืออินเทอร์เน็ตที่ทำงานตามปกติ คำถามไม่ใช่ว่าพวกเขามองเห็นคุณหรือไม่ — พวกเขามองเห็น — แต่เป็นใครที่คุณถูกบังคับให้ต้องเชื่อใจ และมีเพียงที่เดียวที่ไม่มีใครอยู่ตรงกลาง: การพูดคุยโดยตรง จากอุปกรณ์หนึ่งไปยังอีกอุปกรณ์หนึ่ง

แค่อีเมลก็พอ ไม่จำเป็นต้องเป็นของคุณ: ของใครก็ได้ มันถูกพิมพ์ลงในเครื่องมือฟรีหียบมือหนึ่ง — ถูกกฎหมาย สาธารณะ และพร้อมใช้งานสำหรับใครก็ตามที่ต้องการค้นหา — และในเวลาไม่กี่วินาทีรายการก็ปรากฏขึ้น: บริการใดบ้างที่อีเมลนั้นลงทะเบียนไว้ บางครั้งเป็นรูปโปรไฟล์ บางครั้งเป็นชื่อและนามสกุลที่เจ้าของคิดว่าไม่ได้ให้ใครไป ไม่จำเป็นต้องเก่งเรื่องเทคนิค ไม่มีการเจาะรหัสผ่าน ไม่มีการก่อก่ออาชญากรรมใดๆ ข้อมูลทั้งหมดนั้นอยู่ที่นั่นแล้ว — ถูกเผยแพร่ ถูกลงทะเบียน หรือถูกหลุดออกมา — รอให้ใครสักคนมาใส่ใจรวบรวมมัน

มันน่าแยยวนที่จะอ่านสิ่งนี้ว่าเป็นข้อผิดพลาด: ช่องโหว่ ความประมาท สิ่งที่ใครสักคนควรแก้ไข แต่มันไม่ใช่ มันคือการทำงานปกติของเว็บแบบเปิด ทุกครั้งที่คุณลงทะเบียนใช้บริการ กรอกแบบฟอร์ม โพสต์บทวิจารณ์ หรือปรากฏในการรั่วไหลของข้อมูลคนอื่น คุณได้ทิ้งร่องรอยไว้ ไม่มีร่องรอยใดที่ร้ายแรงโดยตัวมันเอง ปัญหา — หากจะถือว่าเป็นปัญหา — เกิดจากการนำมารวมกัน และการนำมารวมกันนั้นเป็นเรื่องง่าย

ที่นี้หลายคนปกป้องตัวเองด้วยวลีที่มีเหตุผล: «ฉันไม่มีอะไรต้องปิดบัง» หรือ «ฉันดูแลบัญชีของฉัน» ประโยคแรกสับสนระหว่างการซ่อนตัวกับการเลือก; เราจะกลับมาพูดถึงเรื่องนี้ ประโยคที่สองมองข้ามความจริงที่ว่าร่องรอยส่วนใหญ่ที่คุณไม่ได้เป็นคนทิ้งไว้: สำนักทะเบียนธุรกิจ เว็บไซต์ที่ข้อมูลรั่วไหล คนรู้จักที่อัปโหลดรูปภาพของคุณและแท็กคุณ เป็นคนทิ้งไว้ การไม่เปิดเผยตัวตนบนอินเทอร์เน็ตแทบจะไม่ใช่ทรัพย์สินที่คุณครอบครอง; อย่างมากที่สุด มันคือความคลุมเครือ: ข้อเท็จจริงชั่วคราวที่ว่ายังไม่มีใครสนใจที่จะดู

จนถึงตอนนี้เราได้พูดถึงสิ่งที่คนๆ เดียวสามารถทำได้ในไม่กี่วินาที ด้วยมือ ตอนนี้ให้เอาคนออกไป สิ่งที่ปกป้องพวกเราส่วนใหญ่มาตลอดหลายปีไม่ใช่การไม่เปิดเผยตัวตน แต่คือความไม่สนใจ: ในการค้นหาคุณใครสักคนต้องสนใจที่จะดู และไม่มีใครมีเวลาดูทุกคน อุปสรรคสุดท้ายนั้น — ความพยายามที่จะดู — คือสิ่งที่เครื่องจักรไม่มี ระบบอัตโนมัติสามารถทำการตรวจสอบข้ามแบบเดียวกันนี้ ไม่ใช่กับเป้าหมายเดียว แต่กับ

ประชากรทั้งหมด; ไม่ใช่แค่ครั้งเดียว แต่ทำอย่างไม่หยุดหย่อน; ไม่ใช่เพราะความสงสัย แต่เป็นค่าเริ่มต้น สิ่ง
ที่ก่อนหน้านี้ทำให้นักสืบต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงต่อคน ตอนนี้เกิดขึ้นกับคนนับล้านในเวลาเดียวกัน โดยไม่
ต้องเสียเวลาหรือความสนใจจากใคร เราไม่จำเป็นต้องตั้งสมมติฐานว่าใครจะอยากทำเช่นนั้น — บริษัท กลุ่ม
คน รัฐ — เพียงแค่เข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องเลือกอีกต่อไปว่าจะดูใคร สามารถดูได้ทุกคน

นั่นคือเหตุผลที่ว่า «พวกเขาหาฉันเจอไหม?» เป็นคำถามที่ผิด คำตอบคือใช่ และมันจะเป็นเช่นนั้นบ่อยขึ้น
เรื่อยๆ คำถามที่มีประโยชน์คืออีกอย่างหนึ่ง: ฉันถูกบังคับให้ต้องเชื่อใจใคร และมากแค่ไหน เพื่อที่จะใช้ชีวิต
แบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต? เพราะนั่นคือสิ่งที่คุณทำจริงๆ ทุกวัน โดยแทบไม่ได้คิดถึงมัน คุณเชื่อว่าบริการที่
คุณลงทะเบียนจะเก็บข้อมูลของคุณไว้อย่างดี คุณเชื่อว่าผู้ให้บริการเครือข่ายจะไม่ดักฟังการโทรของคุณ คุณ
เชื่อว่าแอปพลิเคชันส่งข้อความที่ทุกคนใช้ — สมมติว่าเป็น WhatsApp — ทำในสิ่งที่มันบอกว่าจะทำ คุณเชื่อ
ในเซิร์ฟเวอร์ที่อยู่ตรงกลาง ในบริษัทที่บริหารมัน ในประเทศที่มันตั้งอยู่ ในเครื่องมือฟรีที่มีคนเอามาวางไว้
บนเน็ต หวังโซ่แต่ละข้อเหล่านี้คือการตัดสินใจเชื่อใจ ความแตกต่างคือคุณแทบจะไม่ได้ตัดสินใจเหล่านั้น
อย่างมีสติเลย: พวกมันถูกรวมมาให้แล้ว หวังโซ่เหล่านี้ที่แทรกตัวอยู่ระหว่างคุณกับอีกคนหนึ่ง ถูกเรียกว่า
ตัวกลางที่เชื่อถือได้ ในภาษาวงการ; ชื่อมันสำคัญน้อยกว่าแนวคิดที่ว่าพวกเขามีอยู่ตรงนั้น และมีจำนวน
มาก

มีวิธีที่ตรงไปตรงมาที่จะตรวจสอบทั้งหมดนี้: ลองทำกับตัวเองดู และคุณไม่จำเป็นต้องให้เราทำอะไรคุณ เปิด
เบราว์เซอร์ของคุณ พิมพ์คำสามหรือสี่คำ — เช่น «อินเทอร์เน็ตรู้อะไรเกี่ยวกับอีเมลของฉันบ้าง» — และเว็บ
จะวางเครื่องมือเหล่านั้นไว้ตรงหน้าคุณ ความง่ายนั้นเองก็เป็นคำตอบไปแล้วครึ่งหนึ่ง: หากคุณหามันเจอใน
สิบวินาที ใดๆ ก็สามารถหาสิ่งที่พวกเขาพูดถึงคุณเจอได้เช่นกัน

เราไม่เสนอรายชื่อของเราให้คุณ และนั่นเป็นความตั้งใจ หากเราให้คุณ คุณจะต้องเชื่อใจเรา: เราเลือกได้
ดี ว่าเพจเหล่านั้นจะยังคงเชื่อถือได้ในอีกห้าปีข้างหน้าว่าจะไม่มีใครที่มีเจตนาร้ายอยู่เบื้องหลัง — ในวันนี้
หรือพรุ่งนี้ เราไม่สามารถรับประกันแบบนั้นกับเพจที่เราควบคุมไม่ได้ และเราเลือกที่จะไม่ให้สัญญาที่เราทำไม่
ได้ นั่นคือสิ่งที่บทความนี้ต้องการจะสื่ออย่างแท้จริง แต่การค้นหาด้วยตัวเองก็มีราคาที่ต้องจ่าย: เครื่องมือ
ค้นหาแยกไม่ออกระหว่างของจริงกับกับดัก การสร้างเพจที่เลียนแบบเครื่องมือของจริง ขออีเมลของคุณ และ
เก็บมันไว้เป็นเรื่องง่ายตาย ดังนั้น ก่อนที่คุณจะพิมพ์อะไรลงไปไหนก็ตาม ควรจะรู้วิธีอ่านที่อยู่เว็บเสียก่อน

หมายเหตุ — อ่านที่อยู่ก่อนที่จะเชื่อใจมัน เพจปลอมสามารถคัดลอกทุกพิกเซลของเพจจริงได้; สิ่งที่แทบจะไม่
สามารถปลอมแปลงได้เลยคือที่อยู่ของมัน ก่อนที่คุณจะพิมพ์อะไรลงไปในเว็บไซต์ให้อ่านแถบที่อยู่ ไม่ใช่
หน้าเว็บ ชื่อที่สำคัญคือชื่อที่ติดอยู่ทางซ้ายของส่วนสุดท้าย (.com, .org, .th): ใน ธนาคาร-ปลอดภัย.เว็บ-
แปลก.top เจ้าของตัวจริงไม่ใช่ธนาคารของคุณ แต่คือ เว็บ-แปลก.top ระวังตัวอักษรที่ถูกเปลี่ยน (เลข 0 แทน
ตัว o), คำที่เกินมา, เครื่องหมายยัติภังค์ในที่ที่คุณไม่คาดคิด และส่วนท้ายที่แปลกประหลาด รูปแม่กุญแจ
และ https บอกแค่ว่าการเชื่อมต่อนั้นถูกเข้ารหัส — ไม่ได้บอกว่าเจ้าของนั้นชื่อสัตย์ — นักต้มตุ๋นก็มี
แม่กุญแจเช่นกัน และผลลัพธ์แรกๆ ที่ถูกระบุว่าเป็น «โฆษณา» อยู่ตรงนั้นเพราะมีคนจ่ายเงิน ไม่ใช่เพราะ
พวกเขาน่าเชื่อถือ การตรวจสอบแต่ละครั้งเหล่านี้ ลึกลับ แล้วก็คำถามเดียวกัน: ฉันเชื่อใจที่อยู่นี้มากแค่ไหน
ไหน และทำไม?

มาถึงจุดนี้ ก็ควรจะอธิบายสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเรื่องทั้งหมดนี้: ช่องทางที่ไม่มีตัวกลาง คนสองคน อยู่ตามลำพังบนยอดเขา กำลังพูดคุยกัน ไม่มีบุรุษไปรษณีย์ ไม่มีแผงสวิทช์ ไม่มีเซิร์ฟเวอร์ ไม่มีบริษัท ไม่มีประเทศ โดยอยู่ตรงกลาง และถึงกระนั้น ลองสังเกตดู: ความเชื่อใจก็ไม่ได้หายไปที่นั่นเช่นกัน หากคุณบอกความลับกับอีกคนหนึ่ง แสดงว่าคุณกำลังเชื่อใจเขา ความเชื่อใจนั้นไม่สามารถลบออกได้ — และก็ไม่ใช่จำเป็นต้องทำ — เพราะมันเป็นสิ่งเดียวที่คุณเลือกอย่างแท้จริง: คุณรู้ว่าคุณเชื่อใจใคร และทำไม

สิ่งที่ไม่มียกย่องเขาหรือสิ่งอื่น ๆ ทั้งหมด ไม่มีใครอยู่ตรงกลาง และนั่น ไม่ใช่คนอื่นใด คือรูปแบบเดียวที่สามารถจำลองขึ้นมาได้อย่างซื่อสัตย์ในโลกดิจิทัล: ช่องทางตรงจากอุปกรณ์หนึ่งไปยังอีกอุปกรณ์หนึ่ง โดยไม่มีอะไรหรือใครอยู่ระหว่างทาง มันไม่ได้กำจัดความเชื่อใจ — นั่นคงจะเป็นการโกหก — มันกำจัดตัวกลาง มันปล่อยให้คุณอยู่ตามลำพังกับความเชื่อใจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพียงหนึ่งเดียว สิ่งที่คุณเลือกจริงๆ และนี่ก็คือสถาปัตยกรรมที่เราใช้เขียนหน้าเว็บเหล่านี้; แต่ข้อโต้แย้งนี้ก็ยืนหยัดได้ด้วยตัวมันเอง ไม่ว่าใครจะเป็นคนสร้างมันขึ้นมาก็ตาม

ดังนั้น ไม่ คุณไม่ได้เป็นนิรนาม และคุณก็คงจะไม่ใช่เช่นนั้นอีก แต่นั่นไม่ใช่การต่อสู้ที่สำคัญเลย คุณไม่สามารถมีชีวิตอยู่ — หรือท่องเน็ต — โดยไม่เชื่อใจใครได้; คนที่พยายามทำเช่นนั้นไม่ได้เป็นอิสระมากขึ้น เพียงแต่โดดเดี่ยวมากขึ้น วุฒิกวาระไม่ใช่ความไม่ไว้วางใจ ซึ่งเป็นความไร้เดียงสาอีกรูปแบบหนึ่ง มันคือความพิถีพิถัน: การรู้ว่าคุณมอบความเชื่อใจให้ใคร มากแค่ไหน แลกกับอะไร และ — เหนือสิ่งอื่นใด — การรู้ว่าเมื่อใดที่คุณกำลังมอบมันให้ใครสักคนโดยที่ไม่ได้ตัดสินใจ

แทบไม่มีอะไรในชีวิตที่เป็นสีขาวหรือสีดำ; แทบทุกสิ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่สีเทาระหว่างนั้น และการเรียนรู้ที่จะเคลื่อนที่ผ่านสีเทานั้นเป็นส่วนสำคัญของความหมายของการมีวิจารณญาณ ข้อยกเว้นเพียงอย่างเดียวคือสิ่งที่ถูกสร้างมาอย่างดีจากโรงงาน: สิ่งที่ได้จากการออกแบบแล้ว ไม่ได้ขอให้คุณเชื่อใจใครเลยนอกจากคนที่คุณตัดสินใจจะพูดคุยด้วย ส่วนที่เหลือ — ทุกสิ่งทุกอย่าง — เป็นเรื่องของว่ามากแค่ไหน และเชื่อใจใคร

หมายเหตุจากบรรณาธิการ: เมื่อ Cuadernos เหล่านี้เอ่ยชื่อบริษัทหรือผลิตภัณฑ์ ไม่ใช่เพื่อการกล่าวหา ผู้ที่สร้างสรรค์สิ่งเหล่านั้นได้ทำงานที่คนนับล้านได้ใช้และชื่นชอบ สิ่งที่เรา กำลังชี้ให้เห็นคือเรื่องเชิงโครงสร้าง — รูปแบบธุรกิจ ไม่ใช่แบรนด์ แบรนด์ต่างๆ ถูกยกมาเป็นตัวอย่างเพราะเป็นสิ่งที่ผู้อ่านรู้จัก

แหล่งข้อมูลและการอ่านเพิ่มเติม

- OSINT (ข่าวกรองโอเพนซอร์ส) — การรวบรวมข้อมูลจากข้อมูลสาธารณะที่มีอยู่แล้ว; ไม่ใช่การบุกรุกหรือการจารกรรม
- Reglamento (UE) 2016/679 (RGPD) — เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงการรวบรวมข้อมูลที่เคยเป็นสาธารณะเป็นรายบุคคล
- บันทึกสาธารณะ (ทะเบียนธุรกิจ ศาล ทรัพย์สิน) — แหล่งข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกต้องและมีมากมายในเกือบตลอดยุโรป
- ในคอลเล็กชันเดียวกันนี้: สมุดบันทึกเกี่ยวกับการเข้ารหัสแบบ end-to-end และ «สิ่งที่ลายเซ็นไม่สามารถแก้ไขได้» พัฒนาแนวคิดเดียวกันจากมุมมองที่ต่างออกไป

[← ก่อนหน้าสิ่งที่ลายเซ็นไม่สามารถแก้ไขได้](#)

บทความล่าสุด

- [บทสะท้อน · 27 พฤษภาคม 2026 สิ่งทีลายเซ็นไม่สามารถแก้ไขได้](#)
- [การวิเคราะห์ · 26 พฤษภาคม 2026 ความเป็นส่วนตัวที่แท้จริง vs ความเป็นส่วนตัวที่ฉาบฉวย: คำถามที่คุณควรตั้งกับตัวเอง](#)
- [การวิเคราะห์ · 25 พฤษภาคม 2026 Self-hosting ในฐานะการปฏิบัติทางวิชาชีพ](#)

ดาวน์โหลดบทความนี้เก็บไว้เพื่อใช้งานได้ทุกที่ที่คุณต้องการ

[↓ Markdown](#) [↓ ข้อความธรรมดา](#) [↓ PDF](#)

ไฟล์จะถูกดาวน์โหลดลงในอุปกรณ์ของคุณ คุณสามารถบันทึก นำเข้าสู่ Solo2 หรือแชร์ได้ทุกที่ตามต้องการ Cuadernos จะไม่กำหนดปลายทางแทนคุณ

ตราประทับครั้ง · SHA-256 7d20a7b3879267a9cf2b483dbddd77ad419acb7ccedeaad3227382858e744e1b

[คุณสมบัติ](#) [มีอะไรใหม่](#) [บล็อก](#) [ช่วยเหลือ](#) [เกี่ยวกับ](#) [ติดต่อ](#)
[ความโปร่งใส](#) [การตรวจสอบ](#) [ความเป็นส่วนตัว](#) [เงื่อนไข](#) [คุกกี้](#)

Cuadernos Lacre · สิ่งพิมพ์ของ [Menzuri Gestión S.L.](#) ·

เขียนโดย R.Eugenio · เรียบเรียงโดยทีมงาน [Solo2](#)

เว็บไซต์นี้ไม่ใช่คุกกี้ ทุกสิ่งที่เบราว์เซอร์ของคุณโหลดนั้นเราเป็นผู้เขียนหรือกำกับดูแล และโฮสต์อยู่บนเซิร์ฟเวอร์ยุโรปของเรา ได้แก่ ตัวนับการเข้าชมแบบไม่ระบุตัวตน (Umami โฮสต์เอง) และ JavaScript ขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับตัวเลือกภาษาและการตั้งค่าธีมสว่าง/มืดของคุณ ซึ่งจะถูกบันทึกไว้บนอุปกรณ์ของคุณเอง ไม่มีทรัพยากรจากบริษัทภายนอก ไม่มีเครื่องมือติดตาม ไม่มีการสร้างโปรไฟล์ ไม่มีการแชร์ข้อมูล หากคุณต้องการติดตามเรา: [RSS](#)